

SIMEK VALÉRIA

Egy asszony

Egy asszony igyekszik át
 az erdőn, hátát rőzse
 nyomja, lassan ballag.
 Még a messzeség homálya
 rejti el a völgyben a falut.
 Csönd van, és áldoz a hold.
 Fák templom-íve felette.
 Lába minden lépésnél
 legyezőket szór a homokból.
 Az otthon fénykörébe tart.
 Minden csöppnyi házban
 pislá fény, az alkony hű barátja.
 Nagyanyám ajtót nyit, s korommal
 lehelt lámpája izzik asztalán.

SIMEK VALÉRIA (1953) Bakonycserrnye

**DZ. KATINAS – L. LIANDBERGIS, Litvánia, Green Leaf performansz,
 Expanzió IV. – Szabad témaválasztás, Vác, 1992**

